

Històries de Catalunya per Helena Moliné i Oriol Junqueras

Era un “babbitt”?

Encara que, en general, menyspreava els premis literaris (fins i tot havia rebutjat el Premi Pulitzer que li havia estat concedit el 1926 per la seva novel·la *El doctor Arrowsmith*), el cert és que, el 5 de novembre de 1930, Sinclair Lewis va rebre i va acceptar el premi Nobel de literatura. I, de fet, va ser el primer nord-americà en obtenir aquest guardó.

Lewis havia nascut el 7 de febrer de 1885 a Minnesota i, des de ben aviat, s'havia interessat per la lectura i l'escriptura. Així, el 1908, en llicenciar-se a la Universitat de Yale, va iniciar la seva carrera com a escriptor i dramaturg. Al principi, conreava la poesia romàntica i, després, la novel·la del mateix gènere sobre dames i cavallers. Però, ben aviat, va anar deixant enrere aquesta mirada romàntica i va evolucionar cap a una visió molt més realista, fins al punt de resultar, ben sovint, amarga.

Les punyents temàtiques dels seus textos van des de la falta d'idealisme científic que de vegades es pot trobar al món de la medicina, *El doctor Arrowsmith* (1925), passa per la hipocresia d'un líder religiós infiltrat a l'església protestant, *Elmer Gantry* (1927), fins a la hipotètica situació d'una revolució que situaria els Estats Units sota control feixista, *Això no pot passar aquí* (1935). Un conjunt d'obres que van canviar molts dels estereotips que existien sobre la societat dels Estats Units. I, de fet, Sinclair Lewis ha estat un referent imprescindible tant per les seves temàtiques com pel seu estil naturalista.

En realitat, la seva aportació al món de la literatura no es queda tan sols en la manera de veure la vida americana, sinó que, amb la publicació el 1922 de *Babbitt*, introdueix aquest neologisme al vocabulari. Aquesta obra va suscitar molta polèmica, ja que Sinclair defineix l'home nord-americà contradictori, que creu en projectes que mai porta a terme però que, alhora, encarna el sentit comú. La paraula "babbitt" significa aquest prototip de l'home nord-americà de classe mitjana.

El 1951, mor a Roma pels efectes devastadors de l'alcoholisme.

Helena Moliné i Oriol Junqueras